

РЕШЕНИЕ

№ 7893

гр. София, 21.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 06.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **2649** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК.

Образувано е по жалба на “ПИК-КО“ АД- [населено място] срещу Решение №-32-43651/08.02.2021 година на ДИРЕКТОР ТД МИТНИЦА – Б..

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспореното Решение. Твърди се, че същият е издаден при съществено нарушение на административно- производствените правила и на нормата на чл.35 от АПК, като административният орган не е изследвал фактите и обстоятелствата. Посочва се още, че неправилно е определен нов тарифен код на стоките, а даденият от дружеството е правилен. Иска се отмяна на Решението и се претендират сторените оп делото разноски.

В съдебно заседание, оспорващото дружество- „ ПИК – КО“АД редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК, се представлява от адвокат С., редовно упълномощена, която поддържа жалбата на заявените основания и моли да бъде уважена. Заявява претенция за присъждане на разноски. Съображения относно незаконосъборзаността на оспореното решение развива и в представената по делото писмена защита.

Ответникът по оспорването- Директор Териториална дирекция Митница Б. редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 се представлява от юриконсулт Д., редовно упълномощен, който оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Заявява претенция за присъждане на юриконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото

доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

На 20.07.2021 година оспорващото дружество „ПИК- КО“ АД подадо Митническа декларация MRN 21BG001007033358R9/20.07.2021 година, с която декларира режим „допускане за свободно обращение“ на стока, описана като „ Хидрогенирана луринова мазнина“ в разфасовки от 20 кг-45000 кг, с код на стоката по Комбинираната номенклатура /6/15/, с код по Т. е посочено 15 162098 80 и митническата стойност на стоката е в размер на 143 779,14 лева, като същата е изчислена на база декларираните за нея елементи в митническата декларация. За пряк представител по смисъла на §181 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 година е посочен „ Мирамар“ ЕООД, като износител е декларирано дружеството „И. К. Ойлс“ С., в декларацията в код „ Държава на произход“ е деклариран код - И.. Към декларацията са приложени – търговска фактура, издадена от „И. К. Ойлс“, опаковъчен лист от 07.06.2021 година , издаден от „ И. К. Ойлс“ С., Анализен сертификат от 06.06.2021 година, Сертификат за тегло от 07.06.2021 година, Здравен сертификат от 10.06.2021 година, издаден от здравните власти на И., Коносамент.

На 21.07.2021 година на основание чл.188,буква а/ от Регламент ЕС/952/2013 година е извършена документална проверка на стоката по представените и цитирани в ЕАД документи и данните от МД и не са установени несъответствия, като на основание чл.188,буква г от Регламента за целите на проверката на точността на данните, съдържани се в МД по отношение на тарифното класиране на стоката, от същата е взета проба за анализи от служител на „ Еврокарго“ ЕООД- дружество, извършващо качествен и количествен контрол на стоките в присъствие на прекия представител на декларатора и митнически служител, като са съставени Акт № 2-451- А от 21.07.2021 година за вземане и разработване на проба и Протокол за вземане на проба 109/21.07.2021 година, а представител на декларатора е удостоверил с подписа си, че е присъствал при вземането на пробите и не възражава срещу начина на вземане, количеството, маркировката и осигуровката на пробата, а пробите са изпратени за анализ в ЦМЛ- С. със Заявка за анализ и контрол № 106/21.07.2021 година. Стоката е вдигната, като за нея са взети под отчет и заплатени дължими вземания – заплатено вносно мито определено при прилагане на ставка 10,9%- 15 671,93 лева и взет под отчет и заплатен ДДС в размер на 32 256,57 лева и е изискано обезпечение на стоката в размер на 8 799,28 лева, представляващо разликата между заплатеното задължение при декларирания тарифен код и това, което би могло да възникне при промяна на същия, като е представено такова на дата 21.07.2021 година.

Резултатът от извършването на проверка чрез вземане на проба за анализ на стоката, поставена под режим „ допускане за свободно обращение“ с Митническата декларация е документиран с Митническа лабораторна експертиза от 25.10.2021 година и във връзка с резултатите от тази М. от Директор на Дирекция „ Митническа дейност и методология“ е изразено Становище от 29.10.2021 година относно тарифното класиране на стоката поставено под режим „ Допускане за свободно обращение“ и е установено, че коректното тарифно класиране на стоката по МД от 20.07.2021 година следва да бъде с код по КН-код по Т. [ЕГН], което не съответства на декларираното за същата – код по КН / код по Т. [ЕГН] и въз основа на това за стоката възниква вносно митническо задължение в размер на 23 004,66 лева.

На 03.11.2022 година до оспорващото дружество е изпратено писмо за мотивите, на които ще се основава решението и му е даден срок за изразяване на становище, но

в представения срок дружеството не се е възползвало от правото да изрази становище по мотивите.

На 04.02.2022 година до Началник Митница Б. е депозирана Докладна записка от Началник МП Пристанище Б. Център е депозирана Докладна записка относно определяне на нов тарифен код за стока с описание Хидрогенирана Лиуронова мазнина, поставена под режим“ свободно обращение“ с МД №MRN 21BG001007033358R9/20.07.2021 година, в която подробно изложил какъв следва да бъде тарифният код.

На 08.02.2022 година ответникът по оспорването издал оспореното Решение № 32-43651, с което определил нов код по КН/ код по Т. 15179099 90 за стоката, декларирана с описание- Хидрогенирана Лауринова мазнина в разфасовки от 20 кг-45 000 кг и допусната за свободно обращение с МД от 20.07.2021 година, определил, че вносното митническо задължение е възникнало на дата 20.07.2021 година, определил вносно митническо задължение в размер на 23 004,66 лева и посочил, че от датата на възникване на митническото задължение възниква и задължение за ДДС от 20.07.2021 година, определил данъчна основа при внос на стоката в размер на 168 615,60 лева, определил задължение за ДДС при ставка 20% за стоката по Митническата декларация в размер на 33 723,13 лева, определил за вземане под отчет и досъбиране на мито в размер на 7 332,73 лева, за досъбиране на ДДС в размер на 14 66,55 лева.

Решението е връчено по пощата на лице И. П. на дата 24.02.2022 година но няма отбелязване на качеството на лицето, което е получило Решението.

По делото са приложени всички доказателства, събрани в хода на административното производство, в това число доказателства, че лицето, издало решението е заемало длъжността- Директор ТД Митница Б...

Назначена е, изслушана и оспорена от процесуалния представител на ответника по оспорването съдебно- химическа експертиза, като в заключението си вещото лице е дало подробен отговор на въпросите, поставени му като задача, а разпитан в съдебно заседание експертът заявява, че поддържа заключението си.

Назначена е, изслушана и неоспорена от страните повторна съдебно- химическа експертиза, като в заключението си вещото лице дава отговор на поставените въпроси, а разпитан в съдебно заседание, експертът заявява, че поддържа заключението си.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.149,ал.1 АПК от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна. Съображенията за това са следните:

Оспореното Решение № 32-43651/08.02.2021 година на ДИРЕКТОР ТД МИТНИЦА – Б. по МД MRN 21BG001007033358R9/20.07.2021 година към Агенция Митници“ представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21,ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК,/така наречените условия за редовно действие на административните актове./При проверката, съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното Решение е издадено от компетентен орган-това е Директор ТД Митница

Б., на когото изрично нормата на чл.34,ал.1,т.9 от Устройствения правилник на Агенция „ Митници“ е предоставила правото да издава индивидуални административни актове в рамките на своите правомощия. В чл. 220 от Закона за митниците е посочено, че всяко лице може да обжалва засягащи го решения на митническите органи по реда на [Административнопроцесуалния кодекс](#). Съгласно чл.19 от Закона за митниците Решенията по прилагане на митническото законодателство се издават от директора на Агенция "Митници" или от директорите на териториални дирекции. "[Митнически органи](#)" са длъжностните лица от митническите учреждения, които осъществяват митнически надзор и/или извършват контрол или дейност по разследване по реда на [Наказателно-процесуалния кодекс](#)./§1,т.9 от ДР на ЗМ. В чл.19,ал.7 от ЗМ е доуточнено, че за целите на прилагане на [чл. 29 от Регламент \(ЕС\) № 952/2013](#) решения, взети без предварително заявление, се издават от директора на териториалната дирекция, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение, освен ако не е предвидено друго.

Между страните няма спор, а и от приложените по делото доказателства се установява, че лицето Валери С. към датата на издаване на Решението е заемал длъжността- Директор Териториална дирекция Митница Б. считано то 20.05.2021 година.

Спазени са изискванията на чл.59 АПК за форма. Решението съдържа предвидените в чл.59,ал.2 АПК задължителни реквизити, с означение на фактическите и правните основания за издаването му и е мотивирано.

При издаването на Решението, ответникът по оспорването е нарушил процесуално- правните разпоредби на ЗМ, което е довело до нарушаване и на материално- правните.

От самото Решение видно, че то е издадено при извършена последваща проверка, чиято правна уредба се съдържа в нормата на чл.84 от Закона за митниците, според която за целите на прилагане на [чл. 48 от Регламент \(ЕС\) № 952/2013](#) след вдигане на стоките митническите органи имат право да извършат последващ контрол чрез проверка на точността и пълнотата на информацията в декларациите и на придружаващите документи, счетоводната отчетност на декларатора и други видове отчетност, свързани с операции със съответните стоки или с предварителни или последващи търговски операции, включващи съответните стоки, като проверката по ал. 1, т. 2 се извършва по реда на [чл. 84а](#) и [84м](#). В чл. 84а. от ЗМ е посочено, че последващ контрол на декларирането се извършва на всички лица, които упражняват или са свързани с дейност, контролът върху която е възложен на митническите органи със закон. При последващия контрол се извършва проверка за законосъобразността на действията на проверяваното лице при прилагането на съответните режими, процедури и мерки на търговската политика, както и за изпълнение на задълженията му за заплащане на публичните държавни вземания, събирани от митническите органи. Митническите органи са длъжни да установяват безпристрастно фактите и обстоятелствата по ал. 2 както във вреда, така и в полза на проверяваното лице. В хода на проверката проверяваното лице има право да получава сведения за установените факти и обстоятелства, доколкото това няма да затрудни извършването ѝ. Проверката обхваща стоките, складовите наличности, счетоводните записи, търговската,

счетоводната и друга документация на проверяваното лице, която е от значение за конкретния случай. Митническите органи са длъжни да разясняват на проверяваното лице и на другите участници в производствата по този закон техните процесуални права, предвидени в [Данъчно-осигурителния процесуален кодекс](#), съответно [Наказателно-процесуалния кодекс](#), и да осигуряват възможност за упражняването им.

В чл. 84б от ЗМ в редакцията, действаща към момента на извършването на последващата проверка е доуточнено, че последващият контрол се осъществява от митнически служители в специализирани звена за последващ контрол в Централното митническо управление и в териториалните митнически управления. Компетентността на звеното за последващ контрол се определя по адреса на управление, съответно по постоянния адрес на проверяваното лице. Компетентността на звеното за последващ контрол в Централното митническо управление е национална. При необходимост да се установят факти и обстоятелства, свързани с дейността на проверяваното лице, на негово поделение, обект, дейност или имущество, които се намират в обхвата на компетентност на друго звено за последващ контрол, директорът на Агенция "Митници" може да разреши извършване на цялата проверка или на отделни действия от това звено за последващ контрол. При необходимост от специфични знания и квалификация в проверката могат да участват и други митнически служители, които ги притежават, или от тях може да се изискват експертни становища. По аргумент от чл.84в от ЗМ проверката в рамките на последващия контрол се извършва въз основа на заповед за възлагане, която се издава от-Директора на Агенция "Митници" или от оправомощени от него длъжностни лица от Агенция "Митници" и от Началник на митница. Заповедта по ал. 1 се издава в писмена форма и съдържа- правните и фактическите основания за извършване на проверката, имената и длъжността на митническите служители, които ще извършват проверката, данни за проверяваното лице,проверявания период, обхвата на проверката,срока за извършване на проверката. Заповедта по ал. 1 се връчва на проверяваното лице от митническите органи, като проверяваното лице може да бъде уведомено предварително за началото на проверката, ако с това не се застрашава целта ѝ. Заповедта по ал. 1 може да бъде изменяна с нова мотивирана заповед от органа, възложил проверката. Изменението се смята за извършено от датата на издаване на новата заповед, която се връчва на проверяваното лице. Срокът за извършване на проверката в рамките на последващия контрол не може да бъде по-дълъг от два месеца считано от датата на връчване на заповедта. При обоснована необходимост срокът по ал. б може да бъде продължен с не повече от 4 месеца с нова мотивирана заповед от органа, възложил проверката. Заповедите за възлагане, изменение, спиране и възобновяване на проверката не подлежат на обжалване. В чл.84г от ЗМ е доуточнено, че 84г от ЗМ е доуточнено, че проверяваното лице е длъжно да оказва съдействие на митническите органи при изясняването на факти и обстоятелства, които са от значение за проверката, По силата на 84л от ЗМ,проверката в рамките на последващия контрол приключва с констативен доклад, който се изготвя не по-късно от 14 дни след изтичането на срока по [чл. 84в, ал. 3, т. 6](#). Писменият констативен доклад съдържа- номер и дата, имената и длъжността на митническите служители, извършили проверката, фактическите и правните основания за проверката, данни за проверяваното лице,обхвата на проверката, извършените действия и установените факти и обстоятелства, направените констатации, предприетите мерки за обезпечаване на доказателствата и

на публичните държавни вземания, предложения за определяне размера на митата и другите публични държавни вземания и за образуване на административнонаказателно производство, опис на приложените доказателства, подписи на митническите служители, съставили доклада, и на ръководителя на съответното звено за последващ контрол. Приложените към доклада доказателства са неразделна част от него. Оригиналите на събраните писмени доказателства се прилагат към екземпляра от доклада, предназначен за митническия орган, възложил проверката, а заверени копия от тях с изключение на предоставените доказателства от проверяваното лице, се прилагат към екземпляра, предназначен за лицето. Фактическите констатации в доклада трябва да бъдат подкрепени с доказателства и се смятат за истински до доказване на противното. В 7-дневен срок от съставянето му докладът за проверката и доказателствата, приложени към него, се връчват на проверяваното лице срещу подпис и се предават на органа, възложил проверката, за последващи действия.

По делото няма доказателства да е спазен редът, визиран в нормата на чл. 84 от Закона за митниците при извършване на последващата проверка, като няма нито определени органи, които да извършат последващата проверка, нито доказателства какво е събрано в хода на тази проверка. Посоченото в решението, че на основание чл. 22§6 от Регламент /ЕС/№952/2013 годитна на ЕС/ преди да вземат решение, което би било неблагоприятно за заявителя, митническите органи му съобщават мотивите, на които ще се основава решението, и му предоставят възможност да изрази своето становище в определен срок от датата, на която го е получил или се счита, че го е получил. След изтичане на този срок заявителят се уведомява в подходяща форма за решението/ и фактът, че на практика административният орган е предоставил възможност на оспорващото дружество да се запозане с мотивите и да изрази становище по тях по никакъв начин не може да обуслови спазване на процедурата по извършване на последваща проверка на стоките, предмет на Митническата декларация. Именно опорочаването на процедурата по извършване на последваща проверка е довела и до опорочаване на вземането на проби, както и резултатите от тях и до неправилно определен нов тарифен код на стоките.

Правната регламентация на митническото класиране на внасяните в Европейския съюз стоки се урежда с Комбинираната номенклатура (КН). Към датата на осъществяване на процесния внос в сила е нейната рерюксебдакция, произтичаща от Регламент (ЕО) 861/2010 на Комисията от 5. 10. 2010 година за изменение на приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа. Комбинираната номенклатура се основава на Хармонизираната система за описание и кодиране на стоките (ХС), изработена от Съвета за митническо сътрудничество, понастоящем Световна митническа организация, и установена в Международната конвенция относно Хармонизираната система за описание и кодиране на стоките, сключена на 14 юни 1983 година в Б. и одобрена заедно с Протокола за изменението ѝ от 24 юни 1986 г. от името на Европейската икономическа общност с Решение 87/369/ЕИО на Съвета от 7 април 1987 година.

Общите правила за тълкуване на Комбинираната номенклатура се съдържат в част рва, раздел I А от нея, а част втора от КН съдържа таблицата със ставките на митата.

Съгласно правило 1 от Общите правила за тълкуване на КН, текстът на заглавията на разделите, на главите или на подглавите има само индикативна стойност, като класирането се определя законно съгласно термините на позициите и на забележките към разделите или към главите и съгласно следващите правила, когато те не противоречат на посочените по-горе термини на позициите и на забележките към

разделите или главите.

По силата на правило 6, класирането на стоките в подпозициите на една и съща позиция е нормативно определено съгласно термините на тези позиции и забележките към подпозициите, както и *mutatis mutandis*, съгласно горните правила при условие, че могат да се сравняват само подпозиции на еднакво ниво. Освен при разпоредби, предвиждащи обратното, за прилагането на това правило се вземат предвид и забележките към разделите и главите.

Съобразявайки правила 1 и 6, за да се класира една стока с код по КН посочен от спорващото дружество, то тя трябва да съответства на описанието.

От доказателствата по делото е установено и не се спори, че с Митническа декларация MRN 21BG001007033358R9/20.07.2021 година, с която декларираше режим „допускане за свободно обращение“ на стока, описана като „Хидрогенирана лауринова мазнина в разфасовки от 20 кг-45000 кг, с код на стоката по Комбинираната номенклатура /6/15/, с код по Т. е посочено 15 162098 80 и митническата стойност на стоката е в размер на 143 779,14 лева, като същата е изчислена на база декларираните за нея елементи в Митническата декларация.

От заключението по повторната съдебно-химическа експертиза, неоспорено от страните, което настоящата съдебна инстанция намира за обективно и компетентно изготвено е видно, че Съгласно изискването на **Регламент (ЕС) № 1129/2011 на Комисията от 11 ноември 2011 година за изменение на приложение II към Регламент (ЕО) № 1333/2008 на Европейския парламент и на Съвета посредством създаване на списък на Съюза на добавките в храните**, количеството на сорбитановия естер в маслата и мазнините не може да надвишава 10 000 мг/кг, т.е. 1,0%. Позовавайки се на изискванията на Регламента експертизата счита, че количеството на сорбитановия естер би следвало да бъде не повече от 1,0%, при което сорбитановият естер има свойствата на емулгатор, т.е. да стабилизира мазнината против разслояване, без да променя структурата ѝ. Влагането на сорбитановите естери в количества под 1,0% не води до промяна на състава и физикохимичните показатели на маслото. В издадената от ЦМЛ експертиза с № 01_10.08.2021/25.10.2021 г. чрез „качествен хроматографски анализ се детектира **ниско** съдържание на сорбитол, установен след хидролиза на пробата, което доказва съдържание на сорбитанови естери в продукта“. „При мазнините с по-висока твърдост, получени в резултат на химически процеси като напр. хидрогениране за постигане на финокристална гладка текстура се използва добавянето на **малки количества емулгиращи вещества**. Един от най-често използваните видове **емулгатори** като модификатор на кристалната структура на лауринови мазнини е сорбитановият тристеарат“. **Сорбитановият тристеарат** е Хранителната добавка Е 492. Тя е твърдо восъкообразно вещество или прах с кремав до жълто-кафяв цвят, има слаб характерен мирис. Разтваря се добре в толуол, етери, образува дисперсия

в мазнини и масла, практически неразтворима е във вода и алкохол. Веществото се получава по синтетичен път при естерификация на сорбитол със стеаринова киселина и едновременно образуване на анхидриди. При получаване по този начин чистото вещество съдържа примеси: свободен сорбитан, свободни мастни киселини и солите им. Сорбитан тристеарат се използва в качеството си на стабилизатор и емулгатор на консистенцията, като сгъстител, като свързващ агент в течни концентрати за чай, плодови и билкови отвари, в сладоледи, съдържащи растителни мазнини. Добавя се също при направата на заместители на сметани и мляко, сладкарски изделия, дъвки, пълнежи в определено количество; при производството на хлебни изделия, шоколадови бонбони и в биологично активни добавки. **Емулгаторите** са помощни вещества, спомагащи смесването на две трудно свързващи се фракции да образуват равномерна, хомогенна смес. Добавят се, например, към хранителни продукти, с цел получаване на финодисперсионни и устойчиви колоидни системи. С тяхна помощ се създават суспензии „масло във вода“ и „вода в масло“. Целта на емулгаторите е стабилизиране на вече формирана хомогенна система или подобряване на степента на хомогенизиране на сместа и допринасят значително за гладка и кремообразна консистенция. Емулгаторите спомагат за образуването на гладки емулсии, без да променят физико-химичният им състав. **Текстурирането е процес на хомогенизиране** /разбъркване, разбиване/ с цел постигане на желаната текстура. Текстурирането е физически процес, който се използва в технологията за производство на твърди пластични мазнини.

Съгласно Митническата Лабораторна Експертиза чрез различни преработки палмистовото /лауриново/ масло може да се използва като заместител на какаовото масло като за целта трябва да притежава гладка структура. Тези качества се постигат чрез преработка на мазнината чрез хидрогениране. На процес на хидрогениране могат да се подложат всички растителни мазнини, които вследствие на обработката придобиват по-твърда структура и благодарение на това намират широко приложение в хранително-вкусовата промишленост.

След обширно проучване експертизата не откри конкретни данни за количеството на сорбитол, което е необходимо за емулгиране и за текстуриране на мазнините. На база на това проучване са открити данни, че сорбитановите естери се използват за емулгиране и стабилизиране на консистенцията. Допустимото количество в храните съгласно **Регламент (ЕС) № 1129/2011 на Комисията от 11 ноември 2011 година за изменение на приложение II към Регламент (ЕО) № 1333/2008 на Европейския**

парламент и на Съвета посредством създаване на списък на Съюза на добавките в храните е 1,0%. Централна Митническа лаборатория е представила като коментар, че сорбитановите естери се използват като емулгатори в ниски количества 0,5-2%, а в М. е детектирано **ниско** количество сорбитол.

Следователно експертизата счита, че констатираното от М. **ниско** съдържание на сорбитол в мазнината, дори и да е добавен, **играе ролята на емулгатор.**

Палмистовото масло, наричано още палмоядково масло, палмоядрено масло или масло от палмови ядки, се получава от ядката на маслената палма (*Elaeis*). То има около 83% наситени мастни киселини, само 15% мононенаситени мастни киселини и около 2% полиненаситени мастни киселини. Характеризира се с високо съдържание на лауринова и миристинова киселини, поради което се отнася към категорията на т.нар. лауринови масла.**Хидрогениране** - Хидрогенирането е химически процес на насищане с водород с цел втвърдяване на мазнината. Водородът се добавя към двойните връзки на ненаситените мастни киселини, като по този начин ги превръща в наситени мастни киселини, които от своя страна превръщат маслото в твърда мазнина. Процесът на хидрогениране е важно средство за преработвателите на растителни мазнини и масла. Чрез хидрогениране течните масла могат да се превърнат в пластични или твърди мазнини, които са подходящи за определен хранителен продукт. Определеният в М. №01_10.08.2021/25.10,2021г. мастно - киселинен състав показва „подобие на стеаринова фракция на палмистово масло. Установената липса на ненаситени мастни киселини чрез газова хроматография и инфрачервена спектроскопия доказват, че маслото е подлагано на химическа преработка - хидрогениране” Вещото лице посочва още , че съпоставяйки получените резултати от анализа на ЦМЛ с референтните стойности дадени в С. ALIMENTARIUS СТАНДАРТ НА ПОИМЕНОВАНИЕ РАСТИТЕЛНИЕ МАСЛА CXS210/1999г., е видно, че пробата съдържа голямо количество лауринова киселина /54,4%/, което е типично за палмистовото масло и повишено съдържание на стеаринова киселина/10,1%/, за сметка на олеиновата киселина /0%/.Повишеното съдържание на стеаринова киселина за сметка на олеиновата се дължи на насищане на двойните връзки, типичен показател за процеса хидрогениране и следователно пробата представлява **хидрогенирано лауриново /палмоядково/ масло, както е декларирана и при внос по митническа декларация и това се потвърждава и от Митническата Лабораторна Експертиза.Съгласно Сертификат за произход Образец Б, приложен към документите по делото на стр. 33, том I, процесната стока**

„Хидрогенирана лауринова мазнина - Jadechok 555” представлява „напълно хидрогенирано лаурично /лауриново/ масло”. Резултатите за мастно-киселинен състав в Митническата лабораторна експертиза № 01_10.08.2021/25.10.2021 г. потвърждават **наличието само на палмоядкова /лауринова/ мазнина**, като доказателство за това са високите стойности на лауриновата /54,4%/ и миристиновата /21,1%/ киселини и за постигане на гладка и фина структура, мазнината е подложена на допълнителна обработка - хидрогениране. Високото съдържание на стеаринова киселина потвърждава факта, че процесната стока е претърпяла допълнителна преработка на пълно хидрогениране. При пълното хидрогениране са избягва образуването на транс-мастни киселини, които са вредни за човешкото здраве. **Сорбитановите емулгатори** представляват естери на сорбитола и негови моно- и дианхидриди с различни мастни киселини. Например сорбитановият тристеарат е естер, получен от стеаринова киселина и сорбитол или негови производни.

Емулгаторите са помощни вещества, спомагащи смесването на две трудно свързващи се фракции да образуват равномерна, хомогенна смес. Добавят се, например, към хранителни продукти, с цел получаване на финодисперсионни и устойчиви колоидни системи. С тяхна помощ се създават суспензии „масло във вода“ и „вода в масло“. Целта на емулгаторите е стабилизиране на вече формирана хомогенна система или подобряване на степента на хомогенизиране на сместа и допринасят значително за гладка и кремообразна консистенция. **Емулгаторите спомогат за образуването на гладки емулсии, без да променят техният физико-химичен състав.**

В М. № 01_10.08.2021 /25.10.2021 г. е констатирано наличие на сорбитол, поради което е дадено заключение, че има наличие на сорбитанови естери „чрез качествен хроматографски анализ се детектира ниско съдържание на сорбитол, установен след хидролиза на пробата“, а в коментара на експертизата е записано, че: „Според публикувано обзорно проучване, сорбитановите естери се използват като емулгатори, тъй като добавени дори в малки количества 0,5-2% имат способността да контролират кристализацията на твърдите мазнини **като алтернатива на прилаганите физико-химични процеси за модификация** на кристалната структура” и наличието на сорбитол от ЦМЛ е определено, използвайки Работна Аналитична Процедура /Р. 51/ „Качествено определяне на сорбитанови емулгатори в мазнини чрез ВЕТХ”. В М. не е определено количеството на сорбитановите естери в изследваната проба, тъй като анализа е извършен съгласно Вътрешно Лабораторен Метод за качествен анализ, а не за количествен анализ. Количественият анализ

определя количеството на компонентите в пробата. Според съдържанието им в пробата компонентите биват -макрокомпоненти - съдържанието им е между 1-100%, примеси - 0,01-1%, следи - под 0,01% и вещото лице сочи , че вземайки предвид допустимите норми за наличие на сорбитанови естери в мазнините /под 1%/ и констатираното **ниско** съдържание на сорбитол в изследваната проба и дори, и да има минимално количество сорбитол, то той играе ролята на емулгатор, а не на модификатор и не може да се говори какво е количеството на сорбитол в пробата, тъй като не е направен количествен анализ и не е определено точното му количество и **това се потвърждава и от коментара, направен в експертизата на ЦМЛ.** Българският Съюз по Акредитация няма издадена акредитация на нито една лаборатория за качествено и количествено изследване на наличието на сорбитол в растителни мазнини в Република България, а след направени запитвания до изпитвателни лаборатории като: ЕС Д. ЕС, Комихрис, Ф. Лаб и др., вещото лице е получи информация, че те не извършват анализ /в или извън акредитация/ за откриване на сорбитол в хидрогенирана палмомяждкова мазнина. Анализ на процесният продукт не беше извършен, поради липса на лаборатория, която да го извърши, а след запитване до Български Институт по стандартизация, вещото лице е получило отговор, че съществува Стандарт по БДС EN 15086:2007, по който може да се извършва анализ за откриване на сорбитол в храни. Стандарт БДС EN 15086:2007 е за „Хранителни продукти. Определяне на изомалт, лактитол, малтитол, манитол, сорбитол и ксилитол в хранителни продукти“. Методът е валидиран в съвместно изпитване за изомалт върху бисквитки, дъвки, шоколад и твърди бонбони, определянето на другите захарни алкохоли е (също) валидирано в по-нататъшно съвместно изпитване, използващо същия метод. Пробите са пудинг (лактитол, манитол, ксилитол), бисквитки (лактитол, малтитол, манитол, сорбитол и ксилитол), твърди бонбони (лактитол, манитол, ксилитол, сорбитол) и дъвка (малтитол, манитол, сорбитол). Стандартът не е за откриване на сорбитол в мазнини, а в готови хранителни продукти. Наред с това, Пробата, декларирана и при внос по Митническа декларация МРН № 21BG002002045090R2/18.02.2021 г., представлява хидрогенирано палмомяждково масло (палмистово) масло, а хидрогенираната мазнина е полутвърда мазнина, което обезсмисля добавянето на емулгатор с цел подобряване на консистенцията ѝ и след обширно проучване вещото лице не е откри конкретни данни за референтни стойности на количеството на сорбитол, което е необходимо за емулгиране и за текстуриране на мазнините. Допустимото

количество в храните съгласно **Регламент (ЕС) № 1129/2011 на Комисията от 11 ноември 2011 година за изменение на приложение II към Регламент (ЕО) № 1333/2008 на Европейския парламент и на Съвета посредством създаване на списък на Съюза на добавките в храните е 1,0%**. Централна Митническа лаборатория е представила като коментар, че сорбитановите естери се използват като емулгатори в ниски количества 0,5-2%, а в М. е детектирано **ниско** количество сорбитол, но не е констатирано точното му количество и съдържание на сорбитол под 1% **играе ролята на емулгатор. Вещото лице** посочва още, че определеният в М. 01_10.08.2021/25.10.2021 година мастно-киселинен състав е типичен за палмистово (палмоядково) масло, изследваният продукт представлява хидрогенирана фракция на палмистовото масло”, а повишеното съдържание на стеаринова киселина за сметка на олеиновата се дължи на насищане на двойните връзки, типичен показател за процеса хидрогениране.

ЦМЛ е установила чрез анализ, че стоката представлява хидрогенирано палмистово (палмоядково) масло, идентифицирано е присъствие на триглицериди, които са характерни за палмистовата мазнина, както е и декларирана при внос от И.. Като взе предвид допустимите норми за наличие на сорбитанови естери в мазнините /под 1%/ и констатираното **ниско** съдържание на сорбитол в изследваната проба, **вещото лице** смята, че дори и да има минимално количество сорбитол, то той играе ролята на емулгатор, като не е установено неговото точно количество, тъй като е извършен качествен, а не количествен анализ. Пробата, декларирана и при внос по Митническа декларация МРН № 21BG002002045090R2/18.02.2021 г., представлява хидрогенирано палмоядково масло (палмистово) масло като **хидрогенираната мазнина е полутвърда мазнина, което обезсмисля добавянето на емулгатор с цел подобряване на консистенцията ѝ.**

В случая с оглед описанието на стоката по декларирания от оспорващото дружество код по Т. без значение е тяхното количество и ако имаше значение, то това би било упоменато, както е направено в описанието към други кодове в КН, като с М. на която се позовава административният орган в обжалваното решение е извършен анализ на контролната проба. От събраните доказателства е видно, че

дружесетвото а дало правилния код за тарифиране на стоката, атов асвоя страна води до извод, че не може да се установи, че характеристиките и свойствата на изследвания от М. продукт са идентични с тези на внесения на територията на страната към момента на освобождаването ѝ и допускането ѝ за свободно обращение, а от там и до неправилно перделяна на нов тарифен код и определяне на задължения за довносяне – Мито и ДДС.

В контекста на изложеното, настоящият съдебен състав намира, че оспореното Решение не отговаря на изискванията за редовно действие на административните актове и предпоставя отмяната му.

С оглед изхода на спора, претенцията на ответника по оспорването за присъждане на разноски е неоснователна и не подлежи на уважаване. В полза на оспорващото дружество следва да се присъдят направените разноски в размер на 50 лева-заплатена държава такса и депозит за вещо лице в размер на 630,70лева. Оспорващото дружество не претендира адвокатско възнаграждение. Крайният момент, в който може да бъде заявено присъждането на разноски е устните състезания- аргумент от разпоредбата на чл.80, ал.1 от ГПК, приложим по силата на препращащата норма на чл.144 АПК-/Страната, която е поискала присъждане на разноски, представя на съда списък на разноските най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В противен случай тя няма право да иска изменение на решението в частта му за разноските. Денят на устните състезания е крайният момент, в който страната може да поиска присъждане на разноски, а не в по-късен момент. Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски.Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най-голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт,с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция.Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него.Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

Воден от горното и на основание чл.172 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение №-32-43651/08.02.2021 година на ДИРЕКТОР ТД МИТНИЦА – Б..

ОСЪЖДА ДИРЕКТОР ТЕРИТОРИАЛНА ДИРЕКЦИЯ МИТНИЦА Б. ДА ЗАПЛАТИ НА „ ПИК- КО“АД- ГР. С. СУМАТА ОТ 680,70 ЛЕВА- РАЗНОСКИ ПО ДЕЛОТО, КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА ТЕРИТОРИЛНА ДИРЕКЦИЯ МИТНИЦА Б..

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.138,АЛ.1 АПК, ПРЕПИС ОТ РЕШЕНИЕТО ДА СЕ ИЗПРАТИ НА СТРАНИТЕ.

Решението подлежи на касационно оспорване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 АПК.

СЪДИЯ: